

คุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคดิจิทัล สังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้

วิชชุดา โพธิ์สุวรรณ¹ และรัชยา ภักดีจิตต์²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทย 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทย และ 3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต ของข้าราชการกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทย รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต เป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือภาคใต้ ประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการ สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ 14 จังหวัด จำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านประเมินคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทยพบว่า อยู่ในระดับมาก
2. ด้านเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต ของข้าราชการกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทย พบว่า เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิตข้าราชการยุคดิจิทัล; สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ ภาคใต้ ประเทศไทย

¹นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยนวัตกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ถนนเพชรเกษม อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110, ประเทศไทย

²อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (วิทยาเขตวังไกลกังวล)

อีเมล: ying_lunlaana@hotmail.com

The quality of life of civil servants in the digital era attached to Office of Commerce, Ministry of Commerce in the Southern Region of Thailand

Witchuda Phosuwan¹ and Rachaya Pakdeejit²

Abstract

This Article aimed to study (1) assess the quality of life of civil servants in the digital era attached to Office of Commerce, Ministry of Commerce in the Southern Region of Thailand (2) compare the quality of life of civil servants in the digital era attached to Office of Commerce. (3) describe correlation between affecting factors with the quality of life of civil servants in the digital era Ministry of Commerce Office in Southern Thailand. the sample was 160 civil servants attached to Ministry of Commerce Office in Southern Thailand. Questionnaires were data gathering tools, statistical analysis were percentages mean standard deviation t test and ANOVA F Pearson correlation. The research results were found as follows;

1. Assess the quality of life of civil servants in the digital era attached to Office of Commerce, Ministry of Commerce in the Southern Region of Thailand were high level.
2. There was not any difference among respondents' attitude toward the quality of life of civil servants in the digital era attached to Office of Commerce.
3. There were statistical positive correlation between affecting factors with the quality of life of civil servants in the digital era Ministry of Commerce Office.

Keywords: Quality of life civil servants; the digital era Ministry of Commerce Office Southern Region of Thailand.

¹ Master of Public Administration program students, College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Petchkasem Road, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province 77110, Thailand

² Lecturer of the Master of Public Administration Program, College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin (Wang Klai Kangwon Campus)

E-mail: ying_lunlaana@hotmail.com

บทนำ

ปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเฉกเช่นที่ผ่านมาอีกต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับวิถีชีวิตของคนอย่างแท้จริง และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระบวนการผลิต การค้า การบริการและกระบวนการทางสังคม รวมทั้งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างสิ้นเชิง อิทธิพลของเทคโนโลยีดิจิทัลดังกล่าวจึงเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของประเทศในการวางแผนทางการดำเนินการด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อแก้ไขปัญหาที่สั่งสมมานานและเพิ่มโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เช่น การก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง การพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจทั้งภาคเกษตรกรรม การผลิต และการบริการ การแสวงหาและใช้โอกาสจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำของสังคม การพัฒนาศักยภาพกำลังคนของประเทศ การบริหารจัดการสังคมสูงวัย การแก้ปัญหาคอร์รัปชัน เป็นต้น ปัจจุบันมนุษย์ในวัยแรงงานแทบทุกคน ต้องประกอบกิจกรรมเพื่อเลี้ยงชีพของตน ด้วยการทำงานไม่ว่าจะเป็นการทำงานในธุรกิจส่วนตัวการทำงานกับภาคเอกชนหรือรัฐบาล การทำงานมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง อาจกล่าวได้ว่า การทำงานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ที่ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมใด ๆ คาดกันว่ามนุษย์ได้ใช้เวลาหนึ่งในสามของชีวิตเป็นอย่างน้อยอยู่ในสำนักงานหรือที่ทำงาน และยังเชื่อว่าในอนาคตอันใกล้มนุษย์จำเป็นต้องใช้เวลาของชีวิตเกี่ยวข้องกับการทำงานเพิ่มขึ้นไปอีก การทำงานเป็นสิ่งที่ให้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตมนุษย์ เพราะเป็นโอกาสที่ทำให้เกิดการพบปะสังสรรค์ระหว่างผู้ร่วมงานกับบุคคลอื่นๆกับสถานที่ และเรื่องราวต่างๆตลอดจนความคิดเห็นทั้งหลายจากผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้นการทำงานจึงเป็นการเปิดโอกาสให้แสดงออกถึงตัวตนปัญหา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อันจะนำมาซึ่งเกียรติภูมิและความพึงพอใจในชีวิต และในปัจจุบันการบริหารองค์กรให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ขององค์กร นั้นจะต้องมีการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด มีปัจจัยในการบริหารหลายประการที่จะผลักดันให้องค์กรไปสู่ความสำเร็จ อันได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ที่เป็นทรัพยากรทางการบริหารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งขององค์กร ดังคำกล่าวว่า “คนเป็นทรัพย์สินที่มีค่าขององค์กร ที่สามทรัพยากรบุคคลถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อองค์กรในองค์การภาครัฐทรัพยากรบุคคล คือ ข้าราชการทุกคน สามารถสร้างคุณูปการแก่องค์การอย่างมหาศาล” (สุรัชย์ แก้วพิกุล, 2552 หน้า 1)

การที่มนุษย์จะสามารถผลิตผลงานให้เกิดประสิทธิผล ตามวัตถุประสงค์ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญได้แก่ คุณภาพชีวิต (Quality of Life) ที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างยิ่งเมื่อมนุษย์เข้าสู่ระบบการทำงาน คุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of Work Life) ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งของการบริหารงานในปัจจุบันเพราะคุณภาพชีวิตการทำงานเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์เนื่องจากมนุษย์คือต้นทุนทางสังคมที่มีคุณค่า ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ต้องเข้าสู่ระบบการทำงานต้องทำงานเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้และตอบสนองความต้องการพื้นฐาน การทำงานคือการทำให้มีรายได้ และเมื่อมีรายได้ก็สามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นอาหาร เครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทั้ง 4 ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต นอกจากนี้การทำงานยังเป็นตัวกำหนดฐานะและหน้าที่ทางสังคมทำให้เกิดคุณค่าในชีวิตของมนุษย์มากขึ้น ในระบบการทำงานในอดีตลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานมักถูกมองเป็นเพียงวัตถุดิบในการผลิตเท่านั้น หากแต่ในสังคม

ปัจจุบันองค์กรให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานมากขึ้นเพราะเชื่อว่าทรัพยากรมนุษย์หรือบุคลากรผู้ปฏิบัติงานถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญมีคุณค่ามากที่สุดในองค์กรที่จะทำให้องค์กรมีความเจริญรุ่งเรืองหรือเสื่อมโทรมลงได้ (เพทาย สารชาติ, 2551) เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรหลักที่ทำให้ทรัพยากรอื่นมีคุณค่าจึงเปรียบมนุษย์เป็นดั่งหัวใจหลักขององค์กร ผลงานที่ได้ออกมาจากทรัพยากรมนุษย์จะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับความพอใจในการทำงานของทรัพยากรมนุษย์เป็นหลัก ซึ่งความพอใจในการทำงานจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นและความปรารถนาที่จะทำให้งานดังกล่าวสำเร็จลุล่วงไปตามแผนงานและเป้าหมายขององค์กรได้ (ผจญ เฉลิมสาร, 2557)

ดังนั้น เมื่อคนต้องทำงานตามวิถีชีวิตของตนเองทั้งในองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยพื้นฐานในการสร้างผลผลิต หรือควบคุมประสิทธิภาพของงาน องค์กรหรือหน่วยงานนั้น ๆ จึงควรมีสถานะที่เหมาะสมทำให้เกิดความสุขในการทำงานทั้งร่างกายและจิตใจ มีความรู้สึกลับคั่งทั้งสุขภาวะทางสังคม ทางกาย อารมณ์ และจิตวิญญาณต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง สำหรับประเทศไทยมีระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน ที่แบ่ง ส่วนราชการ ตามความรับผิดชอบ และพันธกิจ ตามระบุไว้ใน รัฐธรรมนูญ ของประเทศไทย ประกอบด้วย ระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน ส่วนกลาง ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนภูมิภาค ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่น ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ระเบียบบริหารราชการ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา โดยมีทรัพยากรบุคคล ที่รับการบรรจุเข้ารับราชการในฐานะข้าราชการพลเรือน พนักงานและลูกจ้าง ตามลักษณะงานและสัญญาการ จ้างเป็นองค์สำคัญ ในการขับเคลื่อนพันธกิจ ทั้งปวงให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเนื่องจากการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ ได้แก่ การจัดการให้มนุษย์ใน องค์กร หรือ ทรัพยากรมนุษย์หลักของ หน่วยงานภาครัฐได้แก่ ข้าราชการ ที่จะต้องได้รับการจัดการพัฒนา คุณภาพชีวิต

นับจากปี พ.ศ 2562 เป็นต้นมา เกิดสถานะการแพร่ระบาดของโคโรนาไวรัส 19 ไปทั่วโลกและ ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวทุกภาคส่วนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรองรับกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ข้าราชการ ต้องมีการปรับตัวอย่างมาก ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพดังเดิม แต่ ต้องได้รับการจัดการคุณภาพชีวิตให้เหมาะสมกับการที่ต้องประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์เข้ามา ช่วยการปฏิบัติหน้าที่ โดยที่ยังคงต้องรักษาระดับการทำงานให้เหมาะสมจังหวัดภาคใต้มีความสำคัญทาง เศรษฐกิจและความมั่นคงในระดับสูงการทำงานของ ข้าราชการสังกัดสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ต้องเผชิญ ปัญหาที่หลากหลายและเมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 19 ที่ข้าราชการต้องระมัดระวังตนเอง จากการติดเชื้อ ขณะเดียวกันต้องดำรงการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพในระดับสูงและการปฏิบัติงานด้วยการใช้สื่อ อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลเนื่องจากมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 19 ทำให้ต้อง ปฏิบัติงานในสถานที่ปลอดภัยจากการแพร่ระบาด เช่นที่ บ้าน หรือสำนักงานในระบบปิด และเป็นที่น่าอนว่า คุณภาพชีวิตของข้าราชการจะต้องรับผลกระทบบ้างและจะมีผลอย่างไรกับประสิทธิผลการปฏิบัติราชการ ผู้วิจัยจึงมีคำถามการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทย
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต ของข้าราชการกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทย

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคริทธิกิตลสังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัยดังนี้ (1) แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (2) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต (3) ข้อมูลเกี่ยวกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัด (4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (5) กรอบแนวคิดในการวิจัย

สุขภาพกาย หมายถึง สภาพของร่างกายที่มีความแข็งแรง สมบูรณ์ ระบบต่าง ๆ ของร่างกายสามารถทำงานได้อย่างปกติและมีประสิทธิภาพ ด้านทานโรคได้ดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือความทุพพลภาพ

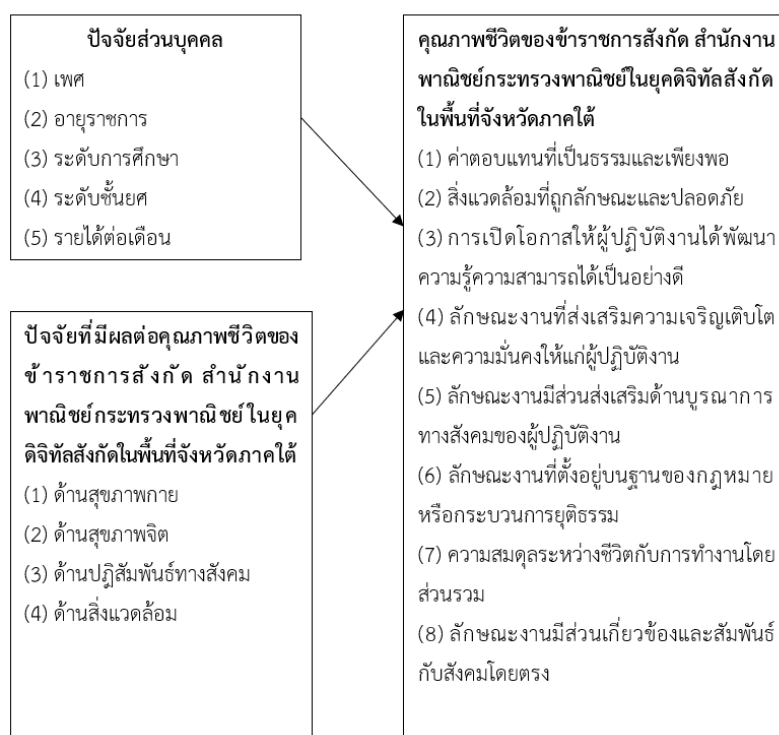
สุขภาพจิต หมายถึง สภาวะทางจิตใจมีความสดชื่น แจ่มใส สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดี ตลอดจนสามารถควบคุมอารมณ์ให้มั่นคงเป็นปกติ ปราศจากความขัดแย้งหรือความสับสนภายในจิตใจ การมีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่ดีมีความสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้อันจะนำมาซึ่งความสุขในชีวิตที่ทุกคนปรารถนา เพราะการมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงย่อมส่งผลให้จิตใจสดชื่น เบิกบาน ในทางตรงข้าม หากร่างกายที่ไม่แข็งแรงก็ย่อมส่งผลให้จิตใจห่อเหี่ยว มีแต่ความกังวล และนี่คือวิธีปฏิบัติง่าย ๆ ที่จะนำมาซึ่งสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ

การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นการศึกษาพฤติกรรมของบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อกันและกัน เป็นกระบวนการสองทาง ในที่นี้จะกล่าวถึงความสัมพันธ์ทางสังคม การรับรู้ทางสังคม การปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม และการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ทางสังคมการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมขั้นพื้นฐาน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคน เช่น ครู - นักเรียน สามเณร - ภรรยา ลูกจ้าง - นายจ้าง ผู้ซื้อ - ผู้ขาย ฯ

ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นอยู่รอบๆ ตัวเราทั้งที่มีลักษณะกายภาพที่เห็นได้และไม่สามารถเห็นได้ มีอิทธิพลเกี่ยวข้องถึงกันเป็น ปัจจัยในการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งจะมีเสริมสร้างหรือทำลายอีก ส่วนหนึ่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สิ่งแวดล้อมเป็นวงจรหรือวัฏจักรซึ่งเกี่ยวข้องกันทั้งระบบ (สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2530)

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย 1) สุขภาพกาย 2) สุขภาพจิต 3) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม 4) สิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ ภาคใต้ 14 จังหวัด ประเทศไทย ประชากร คือ ข้าราชการ สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ 14 จังหวัด กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการ สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ 14 จังหวัด จำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม นำข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคดิจิทัลสังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ อยู่ในระดับ มากที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคดิจิทัลสังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกจากลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคดิจิทัลสังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้มีความสัมพันธ์ กับคุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคดิจิทัลสังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่าคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.15 รายด้านพบว่า ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมและเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.26 รองลงมาลักษณะงานที่ตั้งอยู่บนฐานของกฎหมายหรือกระบวนการยุติธรรม อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านที่น้อยที่สุดด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกลักษณะและปลอดภัย ที่ตรงกับทฤษฎีระดับขั้นความต้องการ ของ มาสโลว์ และเหตุการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้ที่ได้รับการสนับสนุน องค์การต่างประเทศเพื่อแบ่งแยกดินแดน ยังมีความรุนแรงเสมอ ควรจะมีการหมุนเวียนข้าราชการเพื่อลดความเครียดในการทำงาน

จากผลการวิจัยด้านปัจจัยที่มีผลคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ด้านสุขภาพจิตด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ความสดชื่น แจ่มใส สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดีอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09 แสดงว่า ข้าราชการที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ ในพื้นที่ภาคใต้ที่ไม่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในพื้นที่ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดี สมควรมีการหมุนเวียนและบรรจุบุคลากรที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่เข้ารับราชการ เพื่อลดปัญหา ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการจังหวัดระนอง ด้านปัจจัยค่าตอบแทน ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.71 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ ปริมาณงานสัมพันธ์กับเงินเดือนที่ได้รับ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.92 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ความพอเพียงของเงินเดือนเปรียบเทียบกับค่าครองชีพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.38

สรุป

จากผลการวิจัย พบว่าคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ ประเทศไทย ได้แก่ การได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรมและเพียงพอ รองลงมาลักษณะงานที่ตั้งอยู่บนฐานของกฎหมายหรือกระบวนการยุติธรรม และด้านที่น้อยที่สุดด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกลักษณะและปลอดภัย ปัจจัยที่มีผลคุณภาพชีวิตของข้าราชการในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในพื้นที่ภาคใต้ด้านสุขภาพจิตด้านที่น้อยที่สุด ได้แก่ ความสดชื่น แจ่มใส สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดี แสดงว่า ข้าราชการที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ ในพื้นที่ภาคใต้ที่ไม่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในพื้นที่ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดี สมควรมีการหมุนเวียนและบรรจุบุคลากรที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่เข้ารับราชการ เพื่อลดปัญหาดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า คุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคดิจิทัลสังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร

ดำเนินการ จัดให้มีการหมุนเวียนข้าราชการเพื่อลดความเครียดในการทำงาน เนื่องจากเหตุการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า คุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคดิจิทัลสังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกจากลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคดิจิทัลสังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้มีความสัมพันธ์ กับคุณภาพชีวิตของข้าราชการสังกัด สำนักงานพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์ในยุคดิจิทัลสังกัดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ภาครัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการทำให้ข้าราชการในหน่วยงานภาครัฐสามารถดำรงตนในสังคมอย่างมีเกียรติยศและศักดิ์ศรีสมกับความเป็นผู้ให้บริการประชาชน และควรให้ความสำคัญในนโยบายด้านสวัสดิการสังคมทุกภาคส่วน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. วิจัยในด้านความเหมาะสมของค่าตอบแทนและสวัสดิการของข้าราชการทุกหน่วยงาน
2. วิจัยความเป็นไปได้ในการนำระบบประกันสังคมที่เหมาะสมเข้ามาแทนที่ระบบบำนาญเพื่อลดภาระงบประมาณของประเทศ
3. วิจัยความเป็นไปได้ในการนำระบบบำนาญออกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อลดภาระงบประมาณของประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- สุรัชย์ แก้วพิกุล. (2552) *คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรวิทยาลัยพยาบาลตำรวจ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พยอม สดใส. (2560). *ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของข้าราชการส่วนภูมิภาคสังกัดกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานในประเทศไทย*. (การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
- ผจญ เณลิมาส. (2555). *คุณภาพชีวิตการทำงาน*. สืบค้นจาก www.society.go.th/article_attach.
- Das, D. (2008). Urban Quality of Life: A Case Study of Guwahati. *Social Indicators Research*, 88(2), 297-310.
- Dawes, J. (2008). Do Data Characteristics Change According to the Number of Scale Points Used? An Experiment Using 5-Point, 7-Point and 10-Point Scales. *International Journal of Market Research*, 50(1), 61-104.
- Diener, E. (2006). Guidelines for National Indicators of Subjective Well-being and Ill-being. *Journal of Happiness Studies: An Interdisciplinary Forum on Subjective Well-Being*, 7(4), 397-404.
- Somarriba, N., & Pena, B. (2009). Synthetic Indicators of Quality of Life in Europe. *Social Indicators Research*, 94(1), 115-133.